

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri predpoludne ter stane z izrednimi prilogni ter s »Knjižpotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto	13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta	6 » 60 » » 3-30
četrt leta	3 » 40 » » 1-70

Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računijo po petit-vrstah če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje črke po prostornosti. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoludne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoludne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica. Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu. Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsoto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Solski ulici in Jellersitz v Nunki ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Složno postopanje slovenskih deželnih poslancev.

(Članek izven uredništva.)

Župani in podžupani brislih občin so storili s svojo znano resolucijo važen korak, ki mora roditi neizogibno le dobre posledice za goriške Slovence, ako se dane inicijative poprimejo vsi merodajni slovenski krogi na Goriškem ter odločno zahtevajo od vseh poslancev, da energično zastopajo slovenske koristi v deželnem zboru nasproti laški večini. Škandalom, kakoršne je rodila zveza slovenskih klerikalcev z Lahom v zadnjih treh letih, se mora storiti energičen konec. Značilo bi nositi vodo v morje, ako bi hoteli danes znova naštevati vse grehe, ki jih je rodila ta nenaravna zveza. Govorilo se je dovolj glasno in jasno za vsakogar, ki je hotel slišati. Kljub temu pa hočemo posebno glede na tirade »Gorice« 4. t. m. poudariti nekatere okolščine, ki so jasen dokaz temu, da tiči vzrok nesložnemu postopanju naših deželnih poslancev edino le v tej zvezi ter v onemoglosti, nesposobnosti in nestrpljivosti klerikalne večine na slovenski strani.

Vsak zaveden goriški Slovenec je danes gotovo prepričan, da more edino le sposobna in odločna desetorica slovenskih poslancev v našem deželnem zboru odolevati skrajno težavnim nalogam v boju proti laški vodno složni večini. Tako složna, kakor je ta laška večina, dasi ista sestaja iz skrajno razlikujočih se elementov, zahteva tudi na slovenski strani celih mož, mož, ki so tudi v resnici vsak na svojem mestu. Vsakdo pa tudi ve, da naši klerikalci niso taki možje. Dr. Gregorčič in Grča sta duhovnika, ki sta sicer oba za hrbtom velika junaka ki se pa po bojevitosti sploh ne dasta niti primerjati s kakim kranjskim obstrukcionistom v črni halji. Če sploh kedaj kaj junaštva

pokažeta, posebno zadnji, ga pokažeta nasproti kakemu slovenskemu naprednemu tovarišu; nasproti Lahom pa sta obnemogla, ker nista moža za to. O Berbuču, ki ima sicer skrajno veliko mnenje o sebi, ki pa se je kot deželni odbornik in poslanec že nešteto krat obsodil glode svojih nesposobnostij, sploh ne govorimo. Kaj naj še le rečemo o Lapanji, Bolkotu in Klančiču! So pa možje, ki sami ne morejo nič za to, ako so popolnoma nesposobni za vsak odločnejši nastop. Jakončič konečno ima vezane roke i kot član kluba i kot tajnik »Monta«. Taka je slika današnje klerikalne večine na slovenski strani v deželnem zboru.

Kljub temu pa tudi pri takih razmerah ni izključena možnost odločnega nastopa naše desetorice. Po eni strani ta desetorica lahko prepreči vsak za slovensko stvar škodljiv sklep z abstinenco, po drugi strani pa imamo v slovenski desetorici tudi tri vsestransko sposobne napredne poslance, ki so kljub temu, da so le trije, nasproti 18: slovenskim klerikalcem in Lahom ponovno dokazali, da se navzlic taki večini ne boje odločno zastopati slovenske koristi, čeprav niso mogli doseči pozitivnih uspehov baš vsled že omenjene zveze. Ako bi bila slovenska desetorica složna, bi imela prav v teh treh poslancih krepko oporo.

Ti trije poslanci so takoj pri prvem zasedanju po zadnjih deželnozbornih volitvah bili pripravljeni stopiti v skupen klub, kakor imajo tudi laški liberalci in klerikalci skupen klub, toda naši klerikalci, pijani zmage in zagotovljeni Pajerjeve podpore, so jih kar odslovili s takom mero, ter so s tem jasno dokazali, da jim ni za nikako skupno delo. Zraven tega se je taktika popolnoma izpremenila. Naši klerikalci so se postavili na skrajno komodno stališče, ki je, po nekoliko postalo posledica zveze s Pajerjem in laško večino, po nekoliko pa posledica tega, da je dr. Gregorčičev sveto-

valec postal »Beschwichigungshofrat« Berbuč, in da je iz klerikalnega kluba izginil vsak le količkaj opozicijski duh. V dobi 1895. do 1899. sta bili, kakor je o tem »Soča« že svoj čas pisala, nekako dve frakciji med slovenskimi poslanci: ena je zastopala načelo odločnega nastopanja, druga načelo barantanja. Prva frakcija je bila v manjšini, a je vendar ponajveč obveljala njena, posebno vsled vpliva grofa Coroninija, čegar taktiko sta takrat podpirala posebno tudi dr. Tuma in dr. Rojic. Zastopnika druge frakcije pa sta bila dr. Gregorčič in Berbuč. Danes ta dva moža vladata v klerikalnem klubu, in danes imamo tudi faktično v našem deželnem zboru politiko barantanja, ki je tem žalostnejša in tem škodljivejša, ker to politiko vodita moža, katerima manjka za tako politiko potrebnih sposobnosti in potrebne previdnosti in močlasti. Vrhutega imata še v dr. Pajerju, s katerim barantata, za nasprotnika moža, ki ju visoko nadkriljuje, in kateri pozna vse nijiju slabosti tako dobro, da smo danes vsled te politike prišli tako daleč, da morajo biti danes klerikalci kakor ponižni kužki prav lepo tiho in mirno v celem zasedanju, ker sicer se Slovincem nič ne da. »Gorica« je sama priznala, čeprav morda nehoti, ob svojem času, da je edino od tega, da bodo Slovinci lepo mirni pri zadnjih sejah, bilo odvisno, ali se bo vršila zadnja seja, pri kateri je bilo na dnevnem redu 115 točk, ki so obsegale skoro vse le podpore slovenskemu delu dežele; dočim so Lahji že prej vse spravili za-se! Politika barantanja, kateri se pridružuje še to, da so klerikalci vsled iste prisiljeni že »a priori« opustiti misel na vsak odločnejši nastop, vodi nehoté do skrajno komodnega stališča naših klerikalcev, to je do stališča: »Smo v manjšini, in vsled tega ne moremo nič napraviti. Zato pa danes smatrajo kot velikansko svojo zaslugo, ako so slučajno v deželnem zboru

enkrat vstali ali pa obsedeli ter s tem glasovali protikakemu predlogu. In prav njih jih ni sram danes razglašati vsemu slovenskemu svetu, da so oni edini pravi zastopniki slovenskega ljudstva na Goriškem, ker so pri glasovanju o novem občinskem redu tako možko zastopali koristi slovenskih občin. To je že vrhunec demoralizacije.

Naravno je, da se s tako taktiko ne morejo strinjati napredni poslanci, in da ne morejo v slučajih, ko se naši klerikalci kljub teptanju slovenskih pravic in slovenske časti niti ne zganejo, tudi mirno gledati takih škandalov. Dasi pa je položaj tak, so tudi v zadnjem zasedanju sprožili zopet vprašanje skupnega nastopanja v nekaterih važnih vprašanjih. Vršilo se je menda tudi enkrat skupno posvetovanje; a kljub temu so klerikalci pozneje v vseh vprašanjih šli svojo pot, ne da bi kedaj obvestili napredne poslance o svojih namerah, ker se vsled zveze z Lahom niso mogli in smeli nikdar postaviti kakih stvari odločno po robu. Ako vladajo na slovenski strani take razmere, seveda ni misliti na kako složno postopanje, dokler klerikalci ne krenejo na drugo pot, oziroma dokler ne dobimo na slovenski strani deset sposobnih, svojih nalog zavedajočih se mož. To je danes neizpodbitno in vsakomur razumljivo, tako da tega niti najbolj bombastične »Goričine« tirade ne morejo več prikriti. Naj le govori o vseh mogočih in nemogočih stvareh, ki se porajajo v bujni domišljiji njenih pajdašev, naj le udriha po naprednih poslancih, kolikor hoče, pribito ostane za vedno, da so klerikalni poslanci s svojim naravnost izdajalskim postopanjem provzročili popolno onemoglost slovenske desetorice napram Lahom, in totembolj, ker »Gorica« tudi sama priznava,

Grof Monte Cristo.

Napisal Alexandre Dumas.

(Dalje.)

»Tudi hočem s prvim denarjem, katerega si prislužim, na tem mestu kupiti tebi majhno hišo z vrtom, v katerem boš mogel saditi svoje cvetlice. Toda kaj ti je, oče, zdiš se mi bolan?«

»Potrpljenje, potrpljenje, saj preide!«

Toda moči zapuste starca, da omahne nazaj.

»Hitro, hitro,« pravi mladi mož, »kozarec vina, oče, to te okrepča! Kje imaš spravljeno svoje vino?«

»Ne, hvala, ne išči ga, ne potrebujem.« pravi starec in poskuša zadržati svojega sina.

»Ne, oče, pokaži, povej mi za to mesto!«

Iu pri tem odpre dve ali tri omare.

»Brezuspešno iskanje,« pravi starec: »tu ni nikakega vina.«

»Kako, tu ni nikakega vina več!« pravi Dantes in prebledi, oziraje se zdaj na bleda, udrti lica starčeva, zdaj na prazne omare. »Kako, tu ni nikakega vina več! Ali ti je nedostajalo denarja, oče?«

»Ničesar ne pogrešam, ker si ti tukaj,« pravi starec.

»Toda,« zabrbra Dantes ter si obriše pot strahu, ki mu je oznojil čelo, »toda saj sem ti pri svojem odhodu pred tremi meseci pustil vendar dvesto frankov.«

»Da, da, Edmond, to je res; toda pri sosedu Caderousseu si pozabil poravnati majhen račun; opomnil me je na to in tekel, če mu ne morem plačati jaz, da si da plačati od gospoda

Morrela. Torej, zdaj razumeš, da sem v strahu, da bi ti moglo to škodovati...«

»Torej?«

»Da sem torej plačal.«

»Toda,« vsklikne Dantes, »dolg pri Caderousseu je znašal stoinštrideset frankov! In ti si ga plačal z dvesto franki, katere sem ti pustil jaz?«

Starec prikima z glavo.

»Torej si živel zadnje tri mesece s šestdesetimi franki!« zamrmra mladi mož.

»Saj veš, kako malo potrebujem,« pravi starec.

»O moj Bog, moj Bog! Oprosti mi!« vsklikne Edmond in se vrže staremu možu pred noge.

»Kaj vendar počneš?«

»Ah, ti si mi raztrgal srce!«

»Bah, ti si tukaj,« pravi starec smehljaje; »zdaj je vse pozabljeno, vse dobro.«

»Da, jaz sem tukaj,« pravi mladi mož, »jaz sem tukaj z lepim upanjem in z nekaj denarjem. Vzem, oče, pravi, »vzem, in daj si hitro kaj prinesti!«

In pri teh besedah izprazni svojo mošnjo na mizo: kakih dvanajst zlatov, pet ali šest novcev po pet frankov in celo množico drobiža.

Obraz starega Dantesa se razjasni.

»Zakaj to?« pravi.

»Za me vendar... za te... za naju!... Vzem, kupi si nekaj zaloge, bodi srečen, jutri dobiva več!«

»Počasi, počasi,« pravi starec smehljaje. »S tvojim dovoljenjem se poslužim tvoje mošnje na zelo zmeren način; če bi kupil preveč stvari nanekrat, bi mislili, da sem moral počakati tebe, da si jih morem omisliti.«

»Stori, kakor hočeš; toda pred vsem drugim si najmi dekle, oče; jaz ne morem več trpeti, da bi bil ti sam. S sehoj imam vtihotapljeno kavo in izboren tabak. Jutri ju dobiš. Toda pst, nekdo prihaja!«

»Caderousse je, ki je pač izvedel za tvoj prihod in brez dvomno prihaja, da ti izrazi svoje veselje nad srečnim povratkom.«

»Prav, to je tudi nekdo, ki nosi na svojih ustnicah med, a misli v svojem srcu drugače,« zamrmra Edmond.

»Toda to nič ne dene. Sosed je, ki nama je bil uslužen. Naj je dobrodošel.«

V trenutku, ko konča Edmond svoje besede, ki jih je govoril po tihem, se res prikaže med vrati črni, bradati obraz sosedu Caderoussea. To je bil pet- do šestindvajsetleten mož, drže v roki kos sukna, iz katerega je hotel kot krojač pravkar urezati našive za neko suknjo.

»Ej, ali ste se srečno vrnili, Edmond?« pravi z marseilleskim naglasom in surovim smehljajem, pri katerem so se kazali njegovi zobje, beli kakor slonova kost.

»Kakor vidite, sosed Caderousse, in pripravljen sem, biti vam uslužen na kakoršenkoli način,« odvrne Dantes, le slabo zakrivaje svojo bladnost s to ponudbo uslužnosti.

»Hvala, hvala, k sreči ničesar ne potrebujem, in večkrat se dobijo drugi, ki jim je treba moje pomoči.« — Dantes se zgane. — »Tega ne pravim tebi, dečko; posodil sem ti denar, ti si mi ga zopet vrnil, to se med dobrimi sosedi zgodi lahko, in pobotana sva.«

»Človek ni nikdar brez dolga nasproti onim, ki so mu bili uslužni,« pravi Dantes, »kajti če jim nismo več dolžni denarja, smo jim vendar dolžni hvaležnost.«

»Zakaj govoriti o tem! Kar je preteklo, je preteklo. Govorimo raje o tvoji srečni vrnitvi, dečko! Šel sem torej v pri-

da enega poslanca slovenske desetorice, ki je vendar ravno tako izvoljen od slovenskih volilcev, kakor oni, smatrajo nesposobnega za skupno delo; torej sama priznava, da klerikalci nočejo ž njim skupno delovati, dasi v resnici tuči z drugima dvema nočejo.

Da se pa takim razmeram stori konec, res volilec ne preostaja drugega, kakor da se odzovejo vabilu županov in podžupanov brislih občin, in da slovenskim poslancem pokažejo pot, po kateri morajo iti, ter jih prisilijo do skupnega in složnega delovanja, kedar gre braniti koristi slovenskega dela dežele in slovenskega jezika napram laški večini. To je edino prava pot, k čemur želimo najobilnejšega uspeha.

DOPISI.

Podbrdo, dne 6. marca. — Slučajno nam je došla v roke 17. št. „Gorice“ od 28. p. m. V tej se nahaja mej dopisi tudi dopis iz Podbrda, katerega avtor se skriva za ne prav imenitnim imenom — „mestni postopač“. V koliko so postopači upravičeni, vtikati se v javne in občinske zadeve, ne bomo razpravljali; upoštevati moramo le, da sedaj proti koncu predpusta imajo nekateri že od nekdanj privilegije do marsikaterih neumnosti.

V pojasnilo k dopisu se nam zdi vredno omeniti naslednje: Da se snuje tukaj „hranilnica in posojilnica“, je resnica; na ustanovitve iste se je delalo že poprej, in sicer v izvestnih krogih, katerim pa akcija ni šla izpod rok, in zato so se morale dela poprijeti druge poti.

Dopisnik pravi dalje, da je vstanovitev posojilnice brez pomena, in razburja javnost s pripovedovanjem o neizmernih tisočakah, kateri da se sedaj tukaj nahajajo. Sicer se nam zdi jako neverjetno, da bi bili tukajšnji gg. trgovci in obrtniki tako lahkomišelní, da bi svoje bilance razkrivali ljudem, kateri o istih najbrže niti pojma nimajo. Priznava je, da se je gmotno stanje tukajšnjih prebivalcev v teku sedanje dobe velikega dela v predoru zdatno izboljšalo, kar pa more vsakega dobro mislečega človeka le veseliti.

Nadalje zabavljanje „postopača“ „Gorice“ glede občinskega vodnjaka in razsvetljave ne bomo odgovarjali, ker mogoče dopisniku „Gorice“ („postopaču“) ni še do danes znano, da vodnjaki pri izrednem mrazu zamrznejo; da pa razsvetljava in občinski redar ne vganjata že večkrat omenjenemu dopisniku, vedo čitatelji sami, ako se ga sodi s stališča njegovega podpisa!

Kar se tiče stvari o tukajšnjem g. učitelju, je nam popolnoma neznan, in bi nas jako veselilo, da nam dopisnik „Gorice“ v eni prihodnjih števil vso stvar pojasni!

Želeli bi, da se dopisnik nekoliko dostojnejše podpiše, ker polemizirati z mestnim,

ali bolje rečeno z vaškim postopačem, po našem mnenju ne pristaja spodobnim ljudem.

Za danes naj zadostuje, oglasimo pa se še večkrat, ker imamo na razpolago še več rečij, katere bi bilo škoda prepustiti pozabljivosti. Do tedaj zdravi! — Podbrški.

Iz Velikih Žablj. — Veselica „Narodno izobraževalnega društva: „Bodočnost“, katere je bila dne 5. t. m., je vspela vsestransko pralepo.

Ob 2½ pop. je bil vsprejem „Bralnega pevskega društva „Školj“ iz Šmarj. Društvo „Bodočnost“ je sprejelo Šmarjanske goste prav pristrčno, katere je pozdravil v imenu predsednikov društva tajnik Andrej Paljk ml. Nato smo šli vsi v veselico v dvorano. Ob 2½, je pričela veselica, katere se je vdeležilo čuda dosti ljudi iz različnih krajev. Najbolj pa so bile zastopane Šmarje, čijih pevsko društvo je tudi poto pri veselici.

Nadalje je bilo videti tudi goste iz sosednih Brijj, Planine, Dobravelj, Ajdovštine, Ustij, da se celo iz gornje Branice je bilo videti več gostov. Skratka prihitelo je k veselici premnogo gostov, tako da se je bilo bati, da se dvorana udere. Le to naj še omenim, da je primanjkovalo sedežev, kakor tudi stojišča. Mnogo gostov je vplačalo sedeže ali, žal, da so morali stati; dasi smo bili pripravljeni postreči gostom s sedeži, vendar jih ni bilo kam djeti.

Veselica se je vršila kakor je bilo naznanjeno po časopisih. Le žal prva točka se ni izvršila, ker govornika ni bilo. Pozdravil pa je došlece v imenu predsednikov dasi popolnoma priprosto vendar prav pristrčno g. Andrej Paljk ml.

Ostale točke, kar se tiče petja, so peli šmarjenski pevci prav imenitno. Posebno interesantna je pesem „Jan ni bedak“, to je pač krasna pesem, pri kateri so želi pevci obilo pohvale, tako da vsled preobilne pohvale in klincev, da naj se še ponovi, se je dvignilo zopet zagrinjalo, in slišati je bilo zopet „Jan ni bedak“.

Kar se tiče igre, moram omeniti, da se je jako dobro obnesla. Česarek, trgovec smole, in pa njegova žena Majda, sta izvrstno igrala. A stric Koščak iz Ribnice in njegova žena Špela tudi nista zaostala. Skratka veselica je vspela v splošno zadovoljnost, dasi se je proti delovalo od neke strani, in sicer od take, od katere bi se moralo najbolje delovati, ter da bi bil dotični tudi ponosen na veselico z nami vred!

Po veselici je bil kakor običajno ples. Tudi ta točka se je izvršila lepo v redu. Med plesalci se je videlo različne goste. In tako je končala veselica v najlepšem redu in miru. Torej vendar le ni bilo tako, kakor si je neka cunjica dala duška ta dan! Le toliko bodi povedano, da časi se spreminjajo in ž njimi tudi mi!

Iz Mirna. — Po „Prismojencu“ že napadajo naše novo pevsko in bralno društvo „Miren“, in še celo za lisjake nas imenujejo.

Ali hočemo morda zmiliti očenaš in česčenomarijo za njihovo dušo, kakor je naš g. župnik v nedeljo molil pri sv. maši za naše društvenike, ki so celo noč plesali. Mislim pa, da so bolj potrebni oni očenaši kakor mi, ker oni se že tako imenujejo: mi črni. Ali črni niso po naravi, črni so od svojih grehov. Priporočam g. župniku, da zmoli to nedeljo za svoje sodruge očenaš. Kako imo naj damo župnikovemu društvu? Oni imenujejo naše lesičje, mi pa imenujemo njihovo volčje. To pač res volkovi, ker nas napadajo po javnih lokalih ali še celo na poteh.

Če ples klerikalec celo noč, je to prav, in storil je dobrodelo. Župnik ne moli za nje — le druge vidi! — H koncu rečemo le še to: Kdor ima mesto na glavi, naj ne hodi na solnce. Mislim, da se razumemo.

Domate in razne novice.

Smrtna kosa. — Po par dneh bolezni je umrl sedmošolec tukajšnje gimnazije Bogomir Cotič, sin pokojnega gospoda Aleksandra Cotiča, veleposelnika v Dol. Cerozem, ki je v najlepši moči dobi zapustil mlado vdovo z dvema otročičema. — Mati se je preselila v Gorico, da bi vso svojo pažnjo posvetila odgoji svojih dveh otrok. Bogomir je bil uteha nesrečni materi. Bil je silno nadarjen deček, ponos cele gimnazije, ljubljene povsod, kjer so ga poznali. Obetal je najlepšo prihodnost sebi, materi in domovini v srečo. — Ta teden je nakrat zbolel, baje na vnetju slepega črevesa, in v par dneh je bilo konec tako nadpolnemu življenju. — Žalost uboge matere je nepopisna, a mnogo prijateljsko oko je rosilo v bridkem sožalju na tej nenadni zgubi. — Pogreb bo danes ob 2 pop. s Telovadnega trga. Prepeljejo ga v Cerovo.

Naj podva v miru ta edina nada svoje nesrečne matere, ki je danes predmet občnega sožaljenja. Bodi jej to vsaj v neznaten žarek utehe v tej nepopisni nesreči.

V četrtek dopoldne so položili na tukajšnjem pokopališču k večnemu počitku zemске ostanke mladega moža Oskarja Terglava, odličnega člana ljubljanskega Sokola in marljivega odbornika. V Gorico je prišel iskati zdravje, ali neizprosna sušica ga je premagala. K pogrebu je prišla deputacija ljubljanskega Sokola, 3 Sokoli v sokolski opravi; na voz je bil položen krasen trak v narodnih barvah. Bodi vrlému Sokolu lahka naša slovenska zemlja!

Umi je dne 6. t. v Nabrežini g. Vekoslav Grbec, krojaški mojster, obče spoštovan mož.

III. zaznamki danj, došlih c. kr. okrajnem u. glavarstvu v Gorici za pogo-relce v Čepovanu: Kuracijski urad Lom K 1358; občina Sovodnje K 15; občina Kanal in sicer: kat. obč. Kanal K 4008, kat. obč. Bodrež K 2600, kat. obč. Vrh K 1850, kat. obč. Morsko K 930, kat. obč. Gorenjavas K 3760, kat. obč. Idrija K 622, skupaj

K 13830; gospod Janez Trost, c. kr. colni upravitelj v Gorici K 3; gospodična Elvira Trost, učitelj. suplentinja na Gradišču K 2; občina Banjšice K 5236; občina Vrtovin K 20; občina Dol-Otlica K 20; župni urad Valle K 440; župni urad Klana K 33; župni urad Umag K 9; c. kr. okrajno glavarstvo Koper K 19542; župnik urad Skitača pri Labinju K 4; župni urad Hrušica pri Podgradu K 1950; župni urad Boljun K 320; župni urad Brdo pri Čepiču K 1020; župni urad Št. Vinčenat K 225; župnik urad Novigrad K 8; župni urad Opčine K 10; skupaj 47321. Pomožni odbor se prav toplo zahvaljuje vsem darovalcem. V Gorici, dne 7. marca 1905. Za pomožni odbor: Attems, c. kr. dvorni svetovalec.

Tolovaji v Knežaku. — Klerikalna politika žene ljudstvo celo do tolovajstva. V živem spominu je vsem še tolovajstvo na Gočah; sedaj pa se je pojavilo klerikalno tolovajstvo v Knežaku na Notranjskem. Knežak je bilamirna vas, dokler ni prišel tje goreč kaplan, ki je začel delati „za sveto vero“. Župnik Pehani je bil poprej še kolikortoliko tolerant, ali ko je prišel kaplan Magajna, se je udal temu popolnoma, in začela je tam gonja, kakor drugodi, po znanem receptu. Začne se širiti lažnive klerikalne časnike, podpisuje se tu in tam, laže in obrekuje, vtika vmes sveto vero, in kar nakrat se začne govoriti o liberalcih itd. Pri občinskih volitvah sta gibala oba duhovnika okoli ter agitirala in hujskala proti županu. Razdružili so žene od mož, in nastal je tak nemir in spor, kakoršnega more vsejati med ljudi le brezvestna klerikalna politika. Vrh vsega se je odpiral farovski mošnjček, vino je teklo in ljudje se padali. Prišlo je slednjič do — tolovajstva. Iz Knežaka poročajo: „Dne 2. t. m. je bila napovedana volitev enega odbornika za podobčino Knežak. C. kr. okrajno glavarstvo pa je volitev sistiralo zaradi neke formalne napake in vsled pritožbe župnikove, ter je dotični odlok dočel istega dne popoldne. Kaplan, župnik, cerkovnik in organist ter drugi pomagači pa so letali po vasi, bobnali ljudi skupaj ter jih tirali zlepa in zgrda v gostilno Andr. Urbančiča, kjer je bilo zbirališče in pijača. Nato so primarširali z župnikom na čelu in kaplanom odzadaj pred županovo hišo. Ta jim naznani, da je volitev prepovedana, in jim razloži vzroke. Župnik, kaplan in trgovci Urbančič strastno ugovarjajo. Končno se vzdigne cela armada in odkoraka z župnikom in kaplanom vred nazaj v Andrejevo gostilno, grozeč z besedami: „Na svidenje!“ V Andrejevi gostilni se je potem pilo na smrt, kolikor je kdo hotel. Kaj se je tam govorilo in skovalo, bo gotovo pokazala preiskava. Ob 4. uri popoldne se zasliši nenkrat po cesti doli grozovito vpitje in živalsko rjojenje. Kakor 40 mož prikolovrati doli po cesti, divjih, grozečih pogledov. Grozeče dvigajo pesti, iz splošnega rjojenja pa je bilo razločiti le klice: „Liberalce ubiti!“ „Cigani!“ „Prasici!“ „Lumpje!“ itd. Ta tolpa je šla

(Dalje v prilogi.)

stanišče, da se preskrbim z vihotapljenim suknom, ko zagledam prijatelja Danglarsa.

„Ti v Marseilleu?“

„Da, da, ves kakor sem,“ mi odvrne.

„Menil sem, da si v Smirni.“

„Morebiti sem bil, ker prihajam od tam.“

„In kje je vrli dečko Edmond?“

„Kje drugje vendar, kakor pri svojem očetu,“ odvrne Danglars.

„In takoj sem prišel semkaj,“ nadaljuje Caderousse, „da morem doživeti veselje in stisniti prijateljevo roko.“

„Ta dobri Caderousse,“ pravi stari. „Tako naju ljubi.“

„Gotovo vaju ljubim in čislam, kajti pošteni ljudje so redki! Toda zdi se mi, da si se vrnil bogat, dečko?“ nadaljuje krojač, oziraje se po strani na kup zlata in srebra, ki ga je stresel Dantes na mizo.

Mladi mož opazi izraz poželjivosti, v kateri so žarele črne sosedove oči.

„Ej, moj Bog,“ pravi nemarno, „ta denar ni moj; izrazil sem svojemu očetu skrb, da bi mu bilo tekom moje odsotnosti česa nedostajalo, in da me pomiri, je izpraznil na mizo svojo mošnjo. Torej, oče,“ nadaljuje Dantes, „spravi denar zopet v svojo mošnjo, če ga morda ne potrebuje sosed Caderousse, kajti v tem slučaju mu je na razpolago.“

„Ne, ne, dečko,“ pravi Caderousse, „jaz ne potrebujem ničesar, hvala Bogu; stan preredi človeka; obdrži svoj denar, obdrži, človek ga nima nikdar preveč; vendar sem ti prav hvalen za tvojo ponudbo, kakor če bi bil denar rabil.“

„Zgodilo se je iz dobre volje,“ pravi Dantes.

„O tem ne dvomim. Ti se torej izborno razumeš z gospodom Morrelom, ti ptiček?“

„Gospod Morrel je bil napram meni vedno zelo dobrotljiv,“ odvrne Dantes.

„V tem slučaju nimaš prav, da si odklonil njegovo povabilo na obed.“

„Kako, da si odklonil njegovo povabilo na obed?“ pravi stari Dantes. „Ali te je povabil na obed?“

„Da, oče,“ odvrne Edmond in se namehne vsled začudenja, katero je vzbudila pri očetu njemu izkazana visoka čast.

„In zakaj si vendar odklonil, sin?“ vpraša stari.

„Da sem mogel preje videti tebe, oče moj,“ odvrne mladi mož; „tako sem te želel videti.“

„To pa dobrega gospoda Morrela lahko razlaji,“ odvrne Caderousse; „in če hoče postati človek kapitan, ni prav, če razlaji svojega gospodarja.“

„Razložil sem mu vzrok, zakaj odklanjam,“ odvrne Dantes, „in upam, da me je razumel.“

„Ah, če hoče postati človek kapitan, se mora svojemu pokrovitelju nekoliko dobrikati.“

„Upam, da postanem kapitan brez tega,“ odvrne Dantes.

„Tem bolje, tem bolje; to bode veselje za vse stare prijatelje. In tu doli, za gradom Saint-Nicolas, vem za neko dekle, ki s tem tudi ne bode nezadovoljna.“

„Mercedes?“ pravi stari.

„Da, oče,“ odvrne Dantes; „in zdaj, ko sem te videl in vem, da ti gre dobro in imaš vse, česar potrebuješ, vprašim, da mi dovoliš, obiskati Katalonco.“

„Pojdi, dete, pojdi,“ pravi stari Dantes, „in naj te blagoslovi Bog s tvojo ženo, kakor je blagoslovil mene z mojim sinom!“

„Z njegovo ženo!“ pravi Caderousse. „Kako se prena-ljate, oče Dantes! Kakor se mi zdi, še ni njegova žena.“

„Ne; toda, kakor vse kaže,“ odvrne Edmond, „ne bode trajalo več dolgo, da postane.“

„Ej, dečko,“ pravi Caderousse, „prav imaš, da podvizaš.“

„Zakaj vendar?“

„Ker je Mercedes lepo dekle in lepo dekle ima vedno dosti častilcev; zlasti ta, ta jih ima kar na duce.“

„Resnično,“ pravi Edmond s smehljajem, ki pa ne more prikriti popolnoma lahke a nemira.

„O, da,“ odvrne Caderousse, „in celo dobre partije; toda ne boj se, ti postaneš kapitan in boš imel gotovo prednost!“

„To se pravi,“ odgovori Dantes s smehljajem, ki razodeva vedno večji nemir, „če bi ne postal kapitan...“

„Eh, eh!“ pravi Caderousse.

„No, no,“ pravi mladi mož, „jaz imam o ženskah v splošnem boljše mnenje kakor vi, in zlasti o Mercedes sem prepričan, da mi ostane zvesta, če postanem kapitan ali ne.“

„Tem bolje, tem bolje,“ reče Caderousse. „Če se človek ženi, je zaupanje lepa stvar. Toda dovolj o tem! Verjemi mi, dečko, ne izgublaj časa, javi ji svoj prihod in razodeni svoje upe!“

„To baš hočem,“ pravi Edmond.

Nato objame očeta, pozdravi Caderousse in odide.

Caderousse ostane še trenotek; nato zapusti starega Dantesa in odide, da se vrne k Danglarsu, ki ga je pričakoval na oglu ceste Senac.

„Torej,“ pravi Danglars, „ali si ga videl?“

„Baš prihajam od njega,“ pravi Caderousse.

„In ali je govoril o svojem upanju, da postane kapitan?“

„O tem govori, kakor bi že bil.“

„Potrpljenje!“ pravi Danglars. „Zdi se mi, da si je preveč svest svoje stvari.“

„Ej, zdi se mi, da mu je obljubil to mesto gospod Morrel.“

„Ali je zelo vesel?“

„To se pravi, da je domisljiv; ponudil mi je že svojo uslužnost, kakor bi bil že velik gospod; ponudil mi je denar na posodo, kakor da je bankir.“

„In ti si odklonil?“

„Odločno, dasi bi bil vsekakor mogel sprejeti, kajti jaz sem oni, iz katerega rok je prejel on prvi denar, s katerim je tako dobro opravil; toda zdaj gospod Dantes ne potrebuje nikogar več, zdaj postane kapitan!“

dalje mimo županove hiše s pestmi grozeč in preklinjajoč, da je bilo groza. Za njimi pri-rjove Janez Česnik. Prišedši do županove hiše, ugleda pred njo stoječega Janeza Škrlija ter ga začne psovati z najhujšimi psokami ter preklinjati Boga in krst njegov. Janez Škrli pristopi k njemu ter ga pozove, naj ne kolne Boga in krsta, če je krščanski mož. Janez Česnik zamahne proti njemu, a Škrli ga sune od sebe in zbeži v hišo. Nato prileti vsa drhal nazaj, na čelu ji trgovec in posestnik Franc Urbančič, ter navali na hišo s klicem: „Ura!“ Župan stopi na prag in pomirjuje. Oni kriče: „Doli z njim, ubite ga!“ Župana potegnejo s praga, trgajo ga, tolčejo po njem. Franc Urbančič vdre v hišo, tolče okrog sebe, rtmr ženo Ano Šajn, sune županovega sina v neki sod, zgrabi Škrlija za vrat in ga tira ven med razljučeno drhal, da ga ubijejo. Škrlija rešijo drugi, potegnejo se župana v hišo in zapah-nejo vrata. Bolna županova žena prihiti doli in se onesvesti. Otroci jočejo, močje letajo vsi prestrašeni in zmešani po hiši. Kamenje se vsuje skozi okna, zadene več ljudi. Drhal raz-bija po vratih s pestmi, kolmi, skalami. Vrata se šibijo, hiša se stresa; rjovenje, kletvina... Prednik Marijine družbe udari po oknu s kamnom, udari drugič, tretjič, prereže si ob ubiti šipi žile na roki, kri se mu ulije in s krvavo roko bije še dalje po oknih in vratih. (Peljali so ga nato k zdravniku in potem v bolnišnico v Ljubljano.) Na skrivaj uide žu-panov hlapec iz hiše in hiti po orožnike v Zagorje. Ti prihite, razpode tolovaje in rešijo uboge stanovalce gotove smrti. Fanatizovane ženske so hrabrile svoje može in rjovele: „Ven s prasci in ubijte jih!“ itd. Gorje, ako bi se bilo posrečilo razbojnikom podreti vrata in vdreti v hišo. Popolnoma smo bili prepri-čani, da bo vse mrtvo, močje, žene in nedolžni otroci.“

To je nekaj strašnega! Taki so sadovi brezvestne, peklenke farovske politike! — Ta katoliška politikujoča duhovščina pozna le prepir in izkoriščanje cerkve in vere v grde, sebične namene! Ubogo ljudstvo!

Admiral baron Spaun, ki se je udeleževal ko-misije glede hullske afere v Parizu, se je vrnil včeraj v Gorico.

Za nadučitelja v Tolminu je imenovan gosp. Fran Bogota j, sedaj nadučitelj v Kobaridu.

Goriška slovenska mladina se zahvaljuje vsem onim, ki so prispeli h krasnemu uspehu nje-nega zaključnega plesa v „Trgovskem domu“: slavnemu občinstvu iz mesta in z dežele za mnogobrojno udeležbo, rodoljubom, ki so pre-plačali vstopnino, in še posebej blag. gospodu Franju Ferfili, ravnatelju plinarne v Go-rici, ki je z občeznano svojo ljubeznjivostjo izvolil sprejeti pokroviteljstvo nad mladino, isto vsestransko podpiral in navduševal pri njenem podjetju in tako že v naprej zagoto-vil uspeh lepega večera dne 4. t. m.

Odbor.

„Pevsko in glasbeno društvo“ priredi v nede-ljo dne 2. aprila t. l. svoj prvi koncert v

novi dvorani „Trgovskega doma“. Pelo se bode v proslavo „Trg. doma“: 1. „Prolog“, ve-liko možki, ženski in mešani zbor z orkestrom, kateri je zložil za to priliko društveni pevo-vodja Jos. Michl; 2. „Prešernu“ A. Nedved, možki zbor; 3. a) „Vozle rečki, ozle mostu“, ruska narodna, zložil Harm. Ljadov, b) „Dve roži“, iz ruskega, komp. Cesar Kijnj; 4. Če-ška pisen“, možki, ženski in mešani zbor z orkestrom, zložil B. Smetana.

„G. pevke in pevci“ in glasb. društva se opozarjajo, da redno prihajajo k pevskim vajam, ki so vsako soboto ob 8. uri v dru-štvenih prostorih. Prvi letošnji koncert bode 2. aprila v „Trgovskem domu“, kakor pove-dane v prejšnji notici.

„Narodna prosveta“ v Gorici. — Društvo „Narodna prosveta“ v Gorici otvori v četrtek dne 16. marca t. l. javno ljudsko knjižnico v „Trgovskem domu“ (v prostorih na levo vhoda v dvorano.) Knjige izposojevale se bodo samo na izkaznice vsak četrtek in ponedeljek od 6—7½ zvečer. Izkaznice dobijo člani brezplačno, nečlani proti pristojbini 20 vin. Nečlani plačajo vrh tega še za vsako izposojeno knjigo 4 vin.

Izkaznice se dobivajo v društvenih pro-storih ob gori navedenih urah; članom se do-pošljejo po pošti. Nečlani, ki odboru niso znani, morajo se legitimovati.

Ob enem s knjižnico otvori društvo tudi bralnico za društvene člane, ki bo odprta od 17. marca t. l. dalje vsak dan od 9. zjutraj do 9. zvečer. V bralnici bodo na razpolago vsi znamenitejši časopisi in revije, slovenske in tuje.

Podpisani odbor „Narodno izobraževalnega društva Bodočnost“ v Vel. Žabljah se iskreno zahvaljuje gosp. pevovodji Janku Kavsu, nadučitelju v Šmarjah, kakor tudi vsem pevcem pevskega društva, koji so sedelovali pri veselici dne 5. marca 1905.

Odbor.

Deputaciji ljubljanskega Sokola, ki je prišla v Gorico k pogrebu Osk. Terglava, na tu-kajšnji policiji niso dovolili iti peš za krsto, marveč deputacija se je morala peljati v ko-čiji, sicer odprti, za pogrebom. Ne vemo, kaj je napotilo policijo do takega modrega sklepa, ali vedo naj gospodje, da bi se ne bilo zgo-dilo nič, če bi bila deputacija hodila, kakor se ni zgodilo nič, ko se je peljala. Pametno meštanstvo se ne da več izrabljati v hujška-joče namene, par iredentovcem na ljubo pa menda vendar ne kaže, odločevati tako! In to pri pogrebu!! Potuhe imajo že tako dosti.

V Gorici bi ne bilo niti polovice tistega narodnega sovraštva, če bi se ga ob raznih prilikah u metno ne vstvarjalo!

„Uspehi“ „Slovenčevih“ denuncijantov. — V Ljubljani se je vršil dvoboj med juristom Tril-lerjem in nadporočnikom O. Lauterjem. Za orožje sta rabila spadoh. Nadporočnik je imel za sekundanta dva častnika, Triller pa dr. Vo-duška in visokošolca Chama. V dvoboju sta bila Triller in Lauter lahko ranjena. „Slove-nec“ je izvohal ta dvoboj ter začel hitro po-ročati o njem, tako da je posegla vmes sod-

nija. Obtoženi so bili Triller, Vodusek, Cham, pa oproščeni. Smatralo se je, da pri dvoboju rabljeno orožje ni bilo smrtnonevarno. Državno pravdnistvo pa, ki se ni hotelo pritožiti, ko je šlo za nekega Nemca, se je to pot prito-žilo, in kasacijska sodnija na Dunaju je raz-veljavila ljubljansko oprostilno razsodbo ter obsodila Trillerja na dva meseca, Voduska na 14 dnij, Chama na 10 dnij v ječo. — Če bi ne bilo „Slovenčevih“ denuncijantstva, ne bi bil zadel tak hud udarec 3 mladilni mož! Pač ni hudobnejših ljudi na svetu od klerikalcev! — „Gorica“ je tudi poročala o tej kazni, ali je „pozabila“ povedati, da so omenjeni trije gospodje žrtev „Slovenčevih“ farjev.

„Teater“ v cerkvi. — Imenitno je bilo či-tati v „Slovencu“ sredi predpustnega časa po-ročilo iz Makol na Štajerskem, kjer je bil popisani „teater“ v cerkvi. „Cerkvena sloves-nost“ je bilo rečeno, v resnici pa so „Marijini otroci“ v hlačah in krilih deklamirali, peli, govorili in zopet deklamirali. „Mladina je po-kazala, da je možna kosati se tudi na odru, govoru in v deklamacijah.“ To vse v cerkvi! „Teater“! Svečanost je trajala „se-dem četrt ur“.

Tako fanatizujejo ljudstvo ter vedejo isto proč od drugega potrebnega dela. Slovenci v cerkev — Nemci in nemškutarji po lepih šta-jerskih vaseh in trgih imajo potem lahko sta-lišče v trgovini in obrti ter v splošni veljavi. „Kažipot“ za Štajersko govori jasno v tem pogledu!

Vode! — Ko jo nehala teči voda v Go-rici iz kromberskega vodovoda, je nastala med meščani velikanska nevolja. Magistrat je hotel to nevoljo potlačiti, kajti razposlal je okrož-nico, v kateri se je zatrnilo, da se poskrbi energično za to, da se odpravijo nedostaki pri kromberskem vodovodu. Od tega je pote-kele že lep čas, ali o eneržiji se ne čuje nič, vode pa tudi ni. Po hišah, kjer imajo nape-ljan vodovod, čakajo včasih ponoči do zgodnjih ur, zlasti v obrti, da priteče kaj vode, ker čez dan je ni. Kromberski vodovod mora biti ves pokvarjen in cevi gnile; če se ne lotijo res z eneržijo dela, se z lepa ne bo vode, in meščani bodo še nadalje trpeli pomanjkanje vode, katere bi imeli lahko zadosti in dobre, če bi bilo le kaj dobre volje in pameti na go-riskem magistratu!

Društvo „Ljudski oder“ v Trstu sklicuje za četrtak 16. marca t. l. ob 8. uri zvečer v ve-liko dvorano delav. doma ulica Boschetto št. 5. II. nad. svoj prv. ustanovni občni zbor s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo. 2. Na-men in pomen društva. 3. Prečitane ter odo-britev pravil. 4. Vpisovanje. 5. Volitev odbora. 6. Raznosterosti. 7. Vredni Slovenci! Novo društvo ima namen le vzgojo in omiko slovenskega ljudstva, vsak dobromisleči človek mora pripoznati, da je znanost in vzgoja za Slovence potrebna in važna, udeležite se po-membnega zborovanja v mnogobrojnem šte-vilu. V znanosti je moč! Vstanov. odbor.

Laški tiček. — V Rihenberg se je bil priklatil iz Trsta nek laški tiček Vittorio

Martonelli, ki je bil baje poprej 6 mesecev v ječi. Prišel je na Preserje k Antonu Jeksetu ter mu obljubil 10 K, če mu preskrbi službo kuharja v kaki baraki. Hvalil se je, kako je dober kuhar, da je bil za kuharja celo v Go-rici pri kapucinih. Potem ga je povabil v go-stilno, kjer je klical pijačo in jed ter se ba-hal, da dobi meseca avgusta 2000 gold. od strica. Ko se je najedel in napil, je rekel, da gre še po malo sira. Šel je, ali nazaj ga ni bilo več. Popihal jo je v Dornberg ter se od-peljal proč. Jekše je šel na biciklu v Dorn-berg, ali došel je prepozno. Za spomin na la-škega lumpa je moral plačati „ceho“ v go-stilni.

Izpred sodnije. — Lani v decembru je bila obsojena 17 letna Iv. Markočič na 6 mesecev ječe, ker je kradla kokoši. Takrat se je po-kazalo, da sta bili dve tatici, ali jedne takrat niso mogli dobiti. Pozneje so jo le zasledili. Imenuje se Terezija Horvat, stara 25 let, z Vipavskega. Deloma je priznala tatvino. Obso-jena je bila, kakor Markočič, na 6 mesecev ječe.

V Krminu se je učil v Zardinjevi trgo-vini 15 letni Al. Nunin. Deček je kradel go-spodarju razne reči pa tudi nekemu mesarju. Radi tega pride pred porotnike. Te razne reči pa je nosil k nekemu Iv. Ceschia, kalerega je sodnija, ker je šel tako tatiču na roko, obso-dila na mesec dnij zapora.

Na zatažni klopi je sedel neki Angelj Grmič, ki je preoboro znan po kaznilnicah. Dne 17. febr. t. l. se je na Tekališču Jos. Verdija zanašal približal redarjem ter izrekel besede, s katerimi je žalil državo in cesarja. Pripoznal je vse, prosil le, naj ga to pot ne pošljejo v Gradišče, marveč v Koper, kjer ima prijatelja. Dobil je 14 mesecev ječe.

Radi razžaljenja Veličanstva je sedela na zatažni klopi 50 letna Katarina Cencič iz Kreda. Cencič je uboga udova z otroci. Ker ni mogla plačati davka, je prišel eksekutor v hišo, da izvrši rubežen. To je je bolelo tako, da se je izrazila žaljivo za cesarja. Ljudstvo je nevedno, in meša v take reči cesarja, na-mesto da bi reklo erar ali kuko drugače. Po-litična oblast je izdala o njej najboljšo spriče-valo, njen mož je služil pri mornarici 10 let ter se udeležil bitke pri Visu. Priznala je vse, ali videlo se je, da je storila pregrešek le v razburjenosti, ko je vedela, da se ji zarubi pohištvo. Sodni dvor ji je prisodil mesec dnij zapora.

Na 4 mesece težke ječe s postom je bil obsojen 17 letni Andr. Ravcon, ker se je po-grešil nad lastno 8 letno sestro ter nad drugo 7 letno deklico.

Na 7 mesecev težke ječe je bil obsojen tat iz navade Jos. Gorup, ker je nekemu Iv. Rijavcu v gostilni ukradel 64 K.

Pri plesu si je zlomil nogo. — V Ronkah so plesali. Vesele poskočnice so vzbudile kri tudi 52 letnemu Antonu Calligarisu in začel je plesati. V gnujeji pa se mu je menda preveč zavrtilo, kajti padel je in si zlomil nogo. Pre-peljali so ga v goriško bolnišnico.

»Bah, pravi Danglars, »saj se ni!«
»Pri moji duši, prav bi bilo, če bi ne postal,« pravi Ca-derousse, »kajti sicer izmed nas kmalu ne bode več poznal nobenega.«
»Če ni naša volja,« pravi Danglars, »ostane to, kar je, ali pa bo še manj.«
»Kaj praviš?«
»Nič, sam s seboj govorim, in ali je še vedno zaljubljen v Katalonko?«
»Zelo zaljubljen. Pravkar je šel tja. Toda če se ne motim, doživi od te strani neprilike.«
»Govori jasneje!«
»Zakaj?«
»Ker je stvar važnejša, kakor si misliš. Ti Dantesa ne ljubiš, kaj?«
»Jaz ošabnežev ne ljubim.«
»Torej prav. Povej mi vse, kar veš o Katalonki!«
»Nič gotovega ne vem; vendar mislim, da smem slutiti, da doživi bodoči kapitan lahko neprijetnosti v okolici stare bolnišnice.«
»Kaj si videl? Govori vendar!«
»Prav torej; videl sem, da spremlja Mercedo, kadarkoli prihaja v mesto, velik in močan katalonski mladenič, katerega naziva ona „moj bratranec“, ter ima črne oči in čisto zarujavel obraz.«
»Ah, res? In meniš, da je ta njen bratranec njen častilec?«
»Slutim. Ko drugega je mogoče pričakovati od velikega jednoindvajsetletnega mladeniča in od sedemuajstletne deklice?«
»In ti praviš, da je šel Dantes h Kataloncem?«
»Pred menoj je odšel iz hiše.«
»Kaj bi bilo, če bi šla midva isto pot, izpila pri očetu Pamfilu čašo La Malueškega vina ter počakala novic.«
»In kdo nama jih prinese?«

»Bila bi na potu, po katerem mora iti Dantes, in spo-znala že z njegovega obraza, kaj se je zgodilo.«
»Pojdiva,« pravi Caderousse; »toda plačaš ti?«
»Gotovo,« odvrne Danglars.
In po teh besedah odideta hitro proti imenovanemu kraju. Prišedši tja, si dasta prinesli steklenico vina in dva kozarca.
Oče Pamfil je videl Dantesa pred desetimi minutami, ko je šel mimo.
Prepričana, da je šel h Kataloncem, sedeta pod brsteče listje platan in sikomor, v katerih vejah je pozdravljal zbor veselih ptičev s svojim petjem jednega prvih lepih pomladan-skih dnij.

III.

Katalonci.

Sto korakov od mesta, na katerem sta sedela prijatelja, vpiraje oči proti horizontu, napejala ušesa ter srkala biserno La Malueško vino, je ležala za golim gričem, izsesanim od solnea in od sodnijskega ravnatelja, mala naselbina Kataloncev.
Nekoč je odjadrala iz Španije skrivnostna kolonija ter se izkrcala na zemeljskem stegnu, kjer živi še danes; prišla je, ne da bi vedel kdo, od kod, ter govorila tuj jezik. Jeden nje-nih vodnikov, ki je razumel provenčalski jezik, je izprosil od marseilleskega magistrata dovoljenje, da se je smel naseliti s svojimi spremljevalci na golem, nerodovitnem rtu, na katerega so potegnili tudi svoje ladje, kakor pomorsčki starega veka. Njegovo prošnjo so mu vslišali, in tri mesece pozneje je bila okoli petnajstih ladij, ki so pripeljale semkaj to ljudstvo po-morskih ciganov, sezidana majhna vas.
V tej bizarni in slikoviti vasi, sezidani pol mavrsko in pol špansko, prebivajo še zdaj potomci onih mož in govore jezik svojih očetov. Tri ali štiri stoletja so ostali zvesti prebivalci tega rta, na katerem so se naselili nalik tolpi pomorskih pti-čev, ne da bi se le nekoliko pomešali s prebivalci Marseillea;

ženili so se samo med seboj ter si pridržali tudi nošo, obi-čaje in jezik svoje domovine.

Naj nam sledi čitatelj samo v jedno ulico te majhne vasi ter stopi z nami v jedno izmed hiš, katerih zunanosti je po-delilo solnce ono lepo rujavormeno barvo, ki je lastna spome-nikom te dežele, in katerih notranjost se odlikuje po blesteči beloti, katera tvori jedini okrasek španskih posad.

Lepa mlada deklica svetločrnih las in zametastih oči, kakor so oči gazele, je stala naslonjena na steno, ter trla s svojimi nežnimi, antičnimi prsti nedolžno ajdovo steblo; iz njega je trgala posamezne cvete, da so ležali že po tleh. Sicer pa so njene roke, nage do komolca, rujave, toda v svojih obli-kah jednake rokam Venere iz Arlesa, trepetaje v neki vrsti groznične nestrpnosti, in s svojo lično nogo je udarila ob tla, da se je pokazala drzna in ponosna oblika noge, oblečene v nogavico iz rdečega bombaža.

Tri korake od nje je sedel na stolu, ga sunkoma pregibal in se opiral na staro mizo, razjedeno od črvov, velik mladenič, star dvajset do dvaindvajset let, opazuje jo z obličjem, kate-rega izraz je kazal boj med nemrom in gnjevom. Njegove oči so jo zvedavo opazovale, toda ostri, odločni pogled mlade de-klice ga je brzdal.

»No, Mercedes,« pravi mladi, mož, »Velika noč je tukaj, čas, ko se obhajajo ženitve; kaj praviš k temu ti?«

»Stokrat sem ti že odgovorila na to vprašanje, Fernand, in res moraš biti sovražnik samemu sebi, da me izprašuješ vedno vnovič.«

»Ponovi mi torej še enkrat, iskreno te prosim; ponovi mi še enkrat, da ti bodem končno verjel; povej mi stotič, da zaničuješ mojo ljubezen, ki jo je odobraval tvoja mati, vtisni mi dobro v spomin, da ti ni nič za mojo srečo, da ti ni nič na mojem življenju ali smrti! Ah, moj Bog, moj Bog, deset let sem sanjal, da postanem tvoj mož, Mercedes, in zdaj naj izgu-bim to upanje, ki je bilo jedini namen mojega življenja!«

(Dalje pride.)

Ker je grozil ženi in drugim v družini, ko je bil pijan, so aretirali A. Ušaja, voznika brez službe v Gorici.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofoletti-Gilubich.

Zgubljeni. — Od Rdeče hiše do Bajte je bila izgubljena zlata klobučna igla. Kdor jo prinese na policijo, dobi 10 K nagrade.

Mesečna soba, separaten uhod, z dobro hrano, se odda takoj. Vprašati je v ulici sv. Antona št. 1. v I. nadstr.

Prve medicinske avtoritete uporabljajo
Rogaški „Styria-vrelec“
pri kroničnem,
jabolčnem in bronhijalnem katarju.

Vojna med Rusi in Japonci.

Bojne moči v Mandžuriji.

„Streffleur Militärzeitung“ je priobčila pred kratkem velikost bojnih sil na bojišču na Daljnem Vstoku. Rusi imajo 433 batalijonov, 217 eskadronov, 193 baterij, 120 teh. komp. V rabi je 373.000 pušk, 32.000 sabelj in 1424 topov. Z Ussuri-skupino in mejno stražo je 402.000 pušk, 46.000 sabelj, 1522 topov. Na japonski strani je 236 batalijonov, 67 eskadronov, 149 baterij, 49 teh. kompanij. Orožja je 206.000 pušk, 9800 sabelj, 894 topov. Ljudij je 377.000, konj 56.000.

Poročila z bojišča.

Iz Petrograda 8. — Ljuta bitka postaja čim dalje silnejša. — Ker so Rusi obrnili na zapadu svoje krilo proti severu, se nahajajo vspešno z japonskim objemalnim krilom. Oba nasprotnika sta absolutno obdržala svoje pozicije. Vsak dan vjarajo ruski vojakovi mnogo Japoncev. Po dnevu je bilo več važnih bojov pri Siaumitunu na cesti proti Sinmintinu.

Iz Pariza. — List „Journal“ poroča: Mukden 7. Včeraj so se neprestano nadaljevali napadi in protinapadi, tekoma katerih so Japonci vzeli vasi Dačičao, ki so jo bili Rusi Japoncem iztrgali. Vse vasi zapadno od Mukdena so v razvalinah. Ob reki Hunho so čete generala Šterbicega odbile več napadov Japoncev. Po vsakem napadu so Rusi zložili na kupe japonske mrličje, jih posuli z zemljo ter si na ta način ustvarili zavetje. Okolo 5. ure zvečer so Japonci po trdovratnem boju pričeli potiskati nazaj Ruse severno-zapadno od Mukdena ter so skušali severno od Mukdena dospeti do železnice. Štirje sibirski polki so pa vzleli silnem ognju naskočili Japonce in posrečilo se jim je zadržati sovražnika. Oba nasprotnika imata v sedanjem boju večje zgube nego pri Liaojangu.

Iz Londona 8. — Danes je boj na desnem krilu divjal do večera. Glavne črte bitke so se včeraj raztezale 6 verst daleč. Proti večeru so zavzeli Japonci dobro pozicijo pri Madjapu ter so prodirali še dalje proti severu, ne da bi se pa, kakor se zdi, približali svojem cilju. Zgube Rusov v tej bitki so že znatnejše, nego pri Liaojangu, zgube Japoncev so morda še večje. Ob 2. uri popoldne je japonska pehota zasedla Jansutun.

Iz Londona 8. — Rusi so v minoli noči ostavili vso črto ob reki Šaho ter se umikajo sedaj proti severu. Japonci jih preganjajo. Pred umikanjem so Rusi zažgali velike zaloge živil. Zdi se, da Japonci kmalo zavzamejo Mukden.

General Kuropatkin poroča 7. t. m.: Na

desnem bregu reke Šaho je sovražnik ponovno napal naš oddelek v fronti vasi Jansutun in Jotanhutan, toda bil je odbit. Vsi energični napadi na hriba Putilov in Novgorod, tako tudi vsi pomočni napadi na Kandolisan, so bili odbiti. Sem ter tje so prišli Japonci, ki so nas za hrbtom objeli, do žičnih ovir, streljali na lastne vojake, katere so držali za Ruse. — Oddelek, nahajajoč se v Ubenupuzi, je bil sinoči ob 8. uri napaden. Okolo polnoči je naš oddelek odbil sovražnika ter uplenil dve strojni puški. — Okolo 6. ure zjutraj so Japonci pričeli zopet ofenzivo. Napravili smo protinapad ter uplenili eno strojno puško. — Na levem krilu je mir.

Zapadno od Mukdena.

Pariški „Journal“ poroča dne 6. t. m.: Včeraj zvečer je bil položaj na bojišču ta-le: Štiri dni trajajoči japonski napadi na ruske utrdbe v centru so bili odbiti. Rusko levo krilo si je izvojevalo znatnih uspehov, dočim levo japonsko krilo še vedno grozi desnemu ruskemu boku. Na severozapadu je boj najljutejši. Japonske izgube znašajo že sedaj več nego 40.000 mož. V centru je danes general Linevič uspešno odbil 13 zaporednih japonskih napadov.

Druga brzjoavka iz Mukdena z dne 6. t. m. ob 4. uri popoldne pa pravi: Med armado generala Nogija in med rusko armado pod poveljstvom generala Kaulbarsa se je včeraj vnela velikanska bitka. Bitka se je bila približno 9 kilometrov severozapadno od Mukdena. Vnel se je strahovit boj na bajonete. Sibirski voji so odvzeli Japoncem več vasi in uplenili mitreljeze. Končno so osvojili tudi vasi Dačičao, 14 kilometrov zapadno od Mukdena, ki tvori ključ k japonskim pozicijam ob tej fronti.

Tudi berlinski „Lokalanzeiger“ je dobil z bojišča poročila, ki se glase ugodno za Ruse. Kakor je posneti iz teh poročil, so bili dosedaj uspešno odbiti vsi napadi generala Nogija na zapadnem krilu in Japonci potisnjeni proti zapadu. V nedeljo 5. t. m. so Japonci stopili v ofenzivo v centru ob reki Šaho, a so bili odbiti s strahovitimi izgubami. Tudi na vzhodu se Rusi uspešno bore pod generalom Linevičem. Osvojili so mnogo japonskih poljskih utrdb.

Včerašnja poročila o bitki:

Angleški list „Times“ poroča, da je prišla v Carskojeselo Kuropatkinova brzjoavka, v kateri pravi, da severozapadno od Mukdena stojijo velike japonske sile, ki ga silijo, da se takoj umakne.

„Times“ poroča iz Petrograda: Ruske izgube v prvih desetih dneh, kar traja bitka, znašajo po uradnih podatkih 33.000 mož, med temi 830 častnikov. — V Tokiju se meni, da so Japonci v zadnji bitki izgubili 50.000 mož. — Skupna izguba na obeh straneh znaša nad 100.000 mož. Japonci hočejo, kakor se sodi, prestriči železniško zvezo severno nad Mukdenom, tako da preostaja Rusom za umikanje le cesta in mala železnica Fušun-Tieling.

Maršal Oyama je sporočil, da so bili Rusi na vseh straneh poraženi. V sredo zjutraj so se baje pričeli umikati.

„Echo de Paris“ je prejel iz Petrograda poročilo: Ravnokar dospele depeše z bojišča poročajo, da je bil Kuropatkin primoran zapustiti svoje pozicije v centru in na desnem krilu, ostaviti Mukden ter se umakniti v Tieling. En del armade se baje umakne preko Fušuna. Sodi se, da je položaj Kuropatkinov zelo kritičen, ker skušajo Japonci severno od Mukdena, da prestrižejo železnico in tako bi postalo umikanje skoraj nemogoče. Sodi se, da ne bodo zamogli Japonci radi utrujenosti preganjati Rusov.

Iz Mukdena 9. Boj zapadno od Mukdena traja že tri dni. Ruske čete se umikajo s svojih pozicij ob reki Šaho in na levem krilu na vtrjeno črto ob reki Hunho. Japonci, ki se približujejo Mukdenu, se koncentrujejo; Japonci, ki prodirajo severno od Mukdena, so se približali železnici na tri verste; njihove krogle so padale do železnice.

Kakor poroča 9. t. m. „Reuterjev biro“ iz Tokija, so Japonci severno od Mukdena prestigli železniško zvezo.

General Kuropatkin je brzjoavil carju: Na desnem bregu reke Hunho je sovražnik stopil v ofenzivo proti Mukdenu od severozapada in istočasno od severa. Naše čete v centru in na levem krilu se brez boja umikajo na utrjene pozicije ob desnem bregu reke Šaho.

Iz Mukdena 9. „Petrograjska brzjoavna agentura“ poroča: Včeraj so Japonci napadli naše pozicije severno od Mukdena. Pri vasi

Budjasa, severo-zapadno od cesarskih grobov se vrši ljut boj. Naše sprednje čete so ostavile vas. Po noči so napadli Japonci vasi Santaitsi, severno od cesarskih grobov. Boj se nadaljuje. Na zapadni fronti so sprednje čete Japoncev dospele do Huanšana. Sedaj se sliši silno kanonado.

Nadaljna brzjoavka generala Kuropatkina poroča: Danes 9. t. m. nas je sovražnik napal na severnem boku ter pregnal manjši oddelek sprednjih čet iz vasi Padiasa, dve versti severno zapadno od vasi Taentun, pri čemer je bil ubit vodja oddelka, polkovnik generalnega štaba in vitez Jurjevega reda, Zapoljskij, ki se je posebno s svojo hrabrostjo odlikoval. Sovražni napad na severne pozicije pri Mukdenu je bil odbit, pri čemer je imel sovražnik velike izgube. Na zapadni fronti je napal sovražnik naše pozicije pri vasi Niusitun, toda bil je odbit. Na protinapadu so naše čete vjele mnogo Japoncev. Na vseh drugih pozicijah je minul dan brez boja.

Brzjoavka generala Saharova na generalni štab poroča: Na severni fronti je sovražnik po noči večkrat silno napal naše pozicije, toda vsakokrat je bil odbit.

Iz japonskega vira se poroča, da so Japonci že zasedli Mukden ter se Rusi umikajo. — Iz enakih virov se poroča, da so obkolili Japonci 200.000 Rusov? — Japonci so zasedli Mukden včeraj dopol. ob 10. uri. Zasedli so tudi Fašun. Tako se poroča iz Tokia. — Kuropatkin poroča o umikanju. —

Razgled po svetu.

Državni zbor. — Zbornica je nadaljevala čitanje obrtne novele. Več govornikov se je izreklo proti vladni predlogi, češ, da potrebuje več sprememb. Choc je trdil, da obrtno zakonodajstvo spada v deželne zbornice. Seja zopet danes.

Umetniško društvo „Vesna“ na Dunaju je na prvem občnem zboru petega tečaja soglasno izvolilo visokorodnega gospoda c. kr. drž. višjega sod. svetnika v pok. grajščaka in posestnika umetniške galerije v Škofji Loki, g. Karora viteza pl. Strahla radi izrednih zaslug za umetnost v slovenskih zemljah svojim častnim članom.

Odbor „Vesne“ na Dunaju za peti tečaj je sledeči: Predsednik Hinko Smrekar, podpredsednik Gvido Birolla, tajnik Ante Gaber, blagajnik Fran Ravnikar, arhivar Josip Zolja, namestnik Svitoslav Peruzzi in Maksim Gaspari. Preglednika sta Šaša Šantel in Vilko Sever.

Hrvatsko društvo „Prosvjeta“ na Dunaju si je izbralo tak-le odbor: Za predsednika: gosp. Dragutin pl. Šušković, podpredsednika: gosp. Dragutin Kambič, tajnika: Julius Horvatič, blagajnik: gosp. Franjo Novak, gospodarja: gosp. Mihael Dobrozanski, knjižničarja: gosp. Stjepan Stanišak, novinarja: gosp. Ante Remič, odbornika: gosp. Dragutin Peerik. V zameniški odbor: gg. Jožef Bolkovac, Ivan Prpić, Franjo Bačić. Za revizorje: gg. Ivan Kern, Franjo J. Blut, Franc Turčić.

Nova hrvatska šola. — Dne 1. t. m. je družba sv. Cirila in Metodija za Istro otvorila svojo ljudsko šolo v Humu v Istri. V Humu, ki je čisto hrvatska občina, obstoji že nekoliko let italijanska Legina šola.

Novo vojno ladijo spustijo v morje v Trstu dne 21. prih. meseca. Nova ladija bo nosila ime: Nadvojvoda Ferdinand Maksimilijan.

Radi slabega reda iz matematike. — Učence 5. gimnazijskega razreda Ed. Frid v Samboru, sin živinozdravnika v Přemislju, prav talentiran in priljubljen dijak, je dobil iz matematike, slab red. To ga je razkačilo tako, da je napadel profesorja matematike Šepka z revolverjem. Profesorja ni zadel. Na to se je vstrelil.

Najprvo ga je okradel, potem je streljal nanj. — V krčmi v ulici Porporella št. 7. v Trstu je bil zaspal pijani Iv. Perossi. A. Vata mu je potegnil na to s prstov dva prstana. Perossi se je prebudil ter zahteval prstana nazaj. Nastal je prepir. Perossi je oklofutal Vato. To pa je potegnil revolver ter obstrl Perossija na desni roki nad komolecem. Moral je v bolnišnico. Vata pa je ječel.

Dve tatvini z ulomom v Trstu. — Neznani tatovi so ulomili ponoči v ulici della Mudia vecchia v Trstu v stanovanje krčmarja R. Polonija, odprli z diletom predal omare ter pobrali dragocenosti v vrednosti 1114 K: med temi prstan z briljanti vreden 350 K. Poloni je zavarovan proti tatvini z ulomom.

V ulici Giulia št. 71. so vlomili neznani tatovi v stanovanje nekega Fr. De Corsi ter mu pobrali 150 K gotovine.

Ruski prestolonaslednik je baje nevarno bolan za influenco. Otrok je neki sploh tako močen in slaboten, da ni upanja, da bi odrasel.

Velikim sleparijam z oprostitvijo od vojaške službe se je prišlo na sled na Ogrskem. Dokazanih je baje že več tisoč slučajev.

Hrvatski dnevnik v Sarajevu. — Z novim letom 1906, morda še poprej, začne izhajati v Sarajevu „Hrvatski dnevnik“, list, ki bo zastopal interese Hrvatov v Bosni in Hercegovini, ne oziraje se na politično strankarstvo.

Minister za deželno brambo grof Welsersheimb odstopi, kakor se zatrjuje v parlamentarnih krogih. Njegov naslednik bo bržčas Fml. Schönaich, ki je sedaj poveljnik vojne zbornice v Jožefovem na Češkem.

Makedonija. — Iz Turčije se poroča, da kroži govorica, da vdere v kratkem kakih 8000 mož iz Bolgarije v Makedonijo pod vodstvom četovodij Sarafov, Čakalarov, Patkov in Popov.

Policijski nadkomisar pred sodnijo. — Te dni se je vršila v Krakovu obravnava proti policijskemu nadkomisarju Balickemu zaradi poverjenja in zlorabe uradne oblasti. Bil je oproščen.

Na Visu v Dalmaciji je umrl Niko vitez pl. Jakša, bivši narodni zastopnik. Stal je v prvih vrstah boja ob narodnem preporodu v Dalmaciji. Star je bil okoli 60 let.

5000 frankov za zobe. — V tranwaju v Brooklinu v Sev. Ameriki se je peljal 16 letni Avgust Hettrick. Kondukterju je plačal s pol dolarjem ter čakal, da mu da ostanek. Kondukter je vzel denar, pozneje pa začel trditi, da ni dobil še nič. Prišlo je do besed, in kondukter je udaril dečka po licu tako močno, da mu je izbil 5 zob. Deček je tožil tramvajsko društvo, in sodnija je razsodila, da je društvo odgovorno za obnašanje osebja, ter da ima radi tega plačati dečku odškodnine 5000 frankov.

Izvanreden samomor. — V Foggiji v Italiji se je usmrtil dijak N. Anglisani na tak način: Zaprl se je v sobo, na levo roko je obehal debele uteže, desno pa je zvezal z vrvice, napaljeno na revolver, katerega je pritrdil na zid. Noge je vtaknil potem v papir, oblit s petrolejem. Nato se je vzdignil, da seže do ključa, kjer se je mislil obešiti, ko se spusti, preobrne zapaljene sveče. Zgodilo se je, kakor je hotel. Revolver se je sprožil ter ga zadel v srece, ko se je obehal, sveče pa so užgale papir. Našli so ga že na pol zgorelega.

Srečen oče s 15 sinovi. — Iz Newjorka poročajo, da je pismonoša Noman, ki je bil odpuščen iz službe, poslal predsedniku Rooseveltu fotografijo svoje obitelji, katera šteje 15 živčih sinov. Predsednik Roosevelt se je zveselil, da se je držal Noman tako dobro njegovih nauk o množestvilni rodbini, ter odredil, da se ga sprejme zopet v službo.

Število mravelj v mravljišču. — Prirodopisci so ugibali že dlje časa, koliko mravelj živi v enem mravljišču. To seštetati je težko, ali A. Torelu in Yungu se je posrečilo. V mravljišču, širokem nad 60 cm, visokem 60 cm. živi 19.900 mravelj. V mravljišču, ki je široko 95 cm, visoko 45 cm, živi 47.800 mravelj. Velika mravljišča po gozilih utegnejo šteti po 100.000 mravelj.

Umorjen na maskaradi. — V noči na 8. t. m. je bil na neki maskaradi v Budimpešti umorjen mladenič Ivan Antal. Prišel je namreč v žensko preoblečen na maskarado. Maska je bila krasna, tako da jo je vse gledalo, vse se je trlo okoli nje. Ko je bilo rajanje na vrhuncu, se je ta maska odkrila, in prikazal se je obraz Iv. Antala, mizarskega pomočnika. Tri plesalce, ki so se posebno sukali okoli lepe maske, je to razkačilo tako, da so padli po Antalu, potegnili nože ter ga zaklali.

Za odškodnino radi dogodkov v Hullu je izročil raski poslanik grof Benckendorff angleški vladi 65.000 lir sterl.

Nemci v Rusiji. — V Rusi je okoli 2 milijona Nemcev. V Ruski Poljski jih je 1.200.000, Lodz ima 110.000, 35% vsega prebivalstva, v Varšavi jih je 15.000, v baltičkih provincah jih je 300.000; v Rigi je med 175.000 prebivalci 102.000 Nemcev. V južni Rusiji jih je okoli 400.000.

Samomor častnika. — V Ercegovnem v Dalmaciji se je ustrelil z revolverjem neki topničarski častnik. Vzrok dolgovi.

Demisija v staršinstvu v Pulju. — Dne 8. t. m. je imelo novo staršinstvo v Pulju izvoliti župana. Štirje zastopniki mornarice in njihovi namestniki, izvoljeni v prvem razredu, so podali ostavko. Namesto njih vstopijo v staršinstvo 4, ki so dobili za temi največ glasov pri volitvah.

Odprto pismo

„Prijetelj“, ki je pisal anonimno pismo z nadpisom „Dragi prijatelj“, s! mesto podpisa, na ovitku pa 5 narodnih kolkov:

Prijatelj! Ako si res to, kar hočeš biti, tedaj govori osebno in povej, kar veš. Jamčim Ti, da najino prijateljstvo bo toliko večje, kolikor več mi zaupaš. Ne boj se torej in bodi mož, pa pridi! — Pisma uisem pokazal osebi, katere se tiče, ker verujeta, da je neomadežvana ter bi jo to žalilo. A. G. — k.

Peter Majdič,

lastnik prvega avstro-ogerskega popolno avtomatičnega mlina

v Celju, Štajersko

je otvoril

zalogo svojih izdelkov za Gorico in celo Goriško

ter jo poveril trdkli

Ernesto Stecker & Co.

Via Ascoli št. 1.

Išče se

učenca

za knjigarno in trgovino z muzikalijami in umetninami.

Ponudbe na:

Goriška Tiskarna fl. Gabršček.

Ogrska

cvetlična paprika

iz Segedina 1. vrste, sladka, garantir. pristna, priznana izvrstne vrste. Lastni pridelok kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 1 kg dalje franco. Nadaljne posebnosti: slanine, ogrski salami itd se zaračunajo najceneje.

Razpošiljalnica vsakovrstnih deželnih pridelkov

Haupt A. Rudolf

Budimpešta (Ogrsko) VII. Ovodagasse 22

Anton Potatzky v Gorici.

Na sredi Rastelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DEBELO.

Najceneje kupovališče niroberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetinjice. — Rožni venc. — Mašne knjižice.

Šišna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. 2 35-8

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, ma. tematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelododov, elektrike, brzojavov, lišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenl.

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijška delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popraviljalnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje. — Pumpe, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 3.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte itd.

Priporoča se slavnemu občinstvu za m. gobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Gorica Gorica

Klimatično zdravilišče.

Hôtel Südbahn

na Telovadnem trgu, poleg ljudskega vrta. — Hotel prvega reda. — V hotelu in dependanci nad 70 sob in salonov. — Lastna električna razsvetjava. — Električni avtomobil-omnibus k vsem brzovlakom in po potrebi. — Velik park pretežno z eksotičnim rastlinstvom. — Mirna, krasna lega, nič prahu, kakor nalašč za one, ki hočejo prijetno in mirno preživeti nekaj časa v Gorici. — Izborna kuhinja in klet. — V hotelu je obsežna knjižnica.

Zaščitna znamka: „Sldro“

Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za

Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1-40 in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

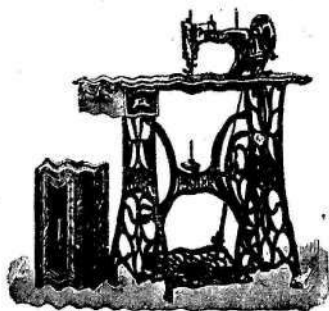
Pri nakupovanju tega povsod priljubljenega domačega sredstva, naj se jemlje le originalne steklenice v skatljah z našo zaščitno znamko „Sldro“ iz Richterjeve lekarne, potem se je gotovo prejelo originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatem levu“ v Pragi Elisabethgasse št. 5 nova. Dnevno razpošiljanje.

Pfaff-ovi šivalni stroji

so najbolji.

To sliši kupec sicer o vsakem izdelku in od vsakega agenta, k navadno niti ne ve kaj je šivalni stroj ne ve kako se upelje niti v šivalni stroj, tem manj kako isb ada mi smo po naši več kot 20-letni poskušaji raznih tova strojev se prepričali, da so res Pfaffovi šivalni stroji najbolj trje i, ter se uverili da se ne dela z nobenim drugim strojem tako natan to kot s Pfaffovim. Pfaffovi šivalni stroji deajo celo po 10-letni dobi še vedno brezšumno. Pfaffovi šivalni stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrine namene. Pfaffovi šivalni stroji so posebno pripravi za umetno vezenje (recamirenje) ter se poučuje brezplačno. Pfaffovi šivalni stroji prekosijo, na dohoti vsako tovarno. Jamči se za 10 let.

Nikar naj se ne zamudi pred nakupom ogledati Pfaffove šivalne stroje.

Zaloga Pfaffovih šivalnih in drugih strojev v Gorici via Municipio št. 1

SAUNIG & DEKLEVA.

Popraviljalnica šivalnih strojev, dvokoles Nunska ulica 14

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 26.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Zaloga piva

tovarne G. Ankerovih dedičev v Ljubljani in pilsenjskega piva „prazaroj“ iz sloveče dečk: „Mošdanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja le na debele od 100 kg naprej.

Cene zmerne. Postrežba poštena in točna.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici - Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo

naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza vecchala 1. Zastopstvo v Splitu ter Orijentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (Stokfizevo) jetrno olje.

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Zvirna steklenica tega olja neravnomenne barve po K 1-40, bele barve K 2.

Trskino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerazvorni in nežne narave.

Trskino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravi v kratkem času in z gotovostjo vse kostno bolezn, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opozorba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegijske, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamerem jamčiti svojim č. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofolletti jeva pijača iz kine in železa

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ene steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

Java Kava

direktno od pridelovalca.

Posilja se vročica s 5 kg colnine prosta brez vseh stroškov na vsako poštno postajo surova: surova:

Marka Javoslor najfinejša . gld. 6-95 * Java salvador mešanica . gld. 6-10 Marka Javoslor fina zelena . „ 6-20 Kapucinska mešanica, žgana „ 7-

Čaj 1 kg gld. 2-80, gld. 4-—, gld. 5-50.

TURK & DR.

posessnik plantaž na otoku Java. Pošiljatve iz skladišča v luki.

Trst, Acquadotto 62.

Centrik brezplačno in franco.

Mihael Ussai

kovaška in kl učavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za vodo. Izvršuje vsako popravo in vpe-ljavo sesalk in vodovodov.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje
vseh vrst.
Priznana težko posrebrnjene
najlepše forme.

Kompletne kasete namiz-
nega orodja, posodja za
omako, kavo, čaj, na-
mizni podstavki, umetni
izdelki.

Jedino nadomestilo
pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije
in kavarne, kakor tudi pensijone, gospo-
dinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki
Christofle & Co. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).
— Ilustrovan cenik na zahtevanje. —
V vseh mestih zastopano po prekupcih.
Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo nasi izdelki
gornjo tovarniško znamko in ime Christofle.

Kerševani & Čuk
v Gorici
Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)
priporočata svojo
zalogo šivalnih strojev
raznih sistemov,
za umetno yezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec
Raštelja št. 4 sprejema vsako
popravo šivalnih strojev, dvo-
koles, pušk in samokresov.
Šivalne stroje in po-
prave jamčiva od 5-10 let.

**Najboljše, najlepše in naj-
cenejše ure sedanjosti!**

Pristne Roskopf-
Golddoub!e-Sa-
vonnet-anker-
remontoir-ure

so najnovejše Ros-
kopf-ure. Te ure
se odlikujejo od
drugih vs'ed svo-
jega garancirano
precizno-fino izde-
lanega dela, vsled
dvojnega okrovanja,
kateri obstoje iz
treh močnih po-
krival iz double-
zlata. Double-zlato
je zlatu podobna
kovina, katera pa svoje barve nikdar ne izgubi.
Te ure so vsled fine kakovosti povsod ob-
čudovane in niso od pravih zlatih ur za raz-
ločevati.

Cena gld. 5.

K tej spadajoča verižica tudi iz double-
zlata stane gld. 150. K vsaki pošiljki je pri-
dejavno pismeno 3-letno jamstvo. Pošiljam le
proti poštnemu povzetju.

**Jos. Spiering, Dunaj, I.,
Postgasse 2-76.**

ZLATAR
DRAGOTIN VEKJET
(C. VECCHIET)
Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih,
zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.
Velika izbér srebrnine za darila.
Kupuje a'i zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.
Cene zmerno.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in nenadkriljive kapljice
sv. Marka se uporabljajo za notranje
in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki terzod ra-
vijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih ubla-
žujejo katar, urejujejo izmetek, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešuje in zbolj-
šujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežene velike in male gliste, ter vsled glist izhaja-
joče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni najjet-
rih in slezeh ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje
izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljše sredstvo proti boleznim na maternici in
madroni ter ne bi smele raditega manjkati v nobeni meščanski ali kmečki hiši. Do-
bivajo se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod na-
slavom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali p' vzame. Manj kot ena dyanaistorica se ne pošilja
— Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:
1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate
(48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pism, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam
samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim uphom rabili kapljice sv. Marka ter
popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, Kr. nadlogar; Stjepan
Borčič, župnik; Ilija Mamič, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

**Ustanovljena l. 1360. Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg šte. 96, poleg cerkve sv. Marka.**

Zdravje je največje bogastvo!

„Goriška ljudska posojilnica“
vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov.
1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od
10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po
dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo 6 %,
na menice 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Olanov 1777 z deleži K =
123.644. — Hranilne vloge 1.416.573-66. — Posojila 1.471.650-42
— Vrednost hiš 162.162-93 (v resnici so vredne več). — Reservni
zalog 70.125-85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.
Telefon št. 79.

Prosim zahtevati listke!!

Največja zaloga vseh stavbnih potrebštin, kakor:
cement, stavbne nostolje, vsakovrstne okove, železje,
strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi
orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber
**kuhinjaškega in hišnega
orodja, pečij, štedil-
nikov** po brezprimerno
nizkih cenah.

Največja trgovina z železjem
Konjedic & Zajec v Gorici
pred nadškof. št. 11.

Edina zaloga
stavbnih nositeljev
v Gorici.
Pocinkana žica
za vinograde po znižanih cenah!
Pozor!
Eno krono nagrade
Izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdil
rajine nove ameriške blagajne, da je kupil pri
naju za 100 K blaga.

Prosim zahtevati listke!!

== Zahtevajte pri nakupu ==

Schicht-ovo štedilno milo

z znamko „JELEN“.

Ono je zajamčeno čisto in brez vsake škodljive primesi. Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares jamčeno pristno, perilo
neškodljivo milo naj dobro pazi da bo imel vsak komad ime „SCHICHT“ in varstveno znamko „JELEN“.

Georg Schicht Aussig a. E. — Največja tovarna te vrste na evropskem ozemlju!

== Zastopnik: Umberto Bozzini — Gorica, Stalna ulica št. 9. ==

Dobiva se povsod!